

Keld Albrechtsen (EL):

Men nu er der jo det problem ved de henvisninger, ministeren kommer med, at i de redegørelser bliver der jo ikke givet nogen oplysninger om, hvad man har vidst. Vi ved nu fra DUPI-rapporten, at man i Udenrigsministeriet har haft kendskab til det dobbeltspil, der blev ført med hensyn til atomvåben i Grønland. Det har man haft kendskab til op igennem 1970'erne og 1980'erne f.eks. derved, at den daværende direktør for Udenrigsministeriet, Eigil Jørgensen, jo har haft den viden hele vejen igennem, også da hr. Uffe Ellemann-Jensen var udenrigsminister.

Så er det, jeg spørger ministeren: Kan vi ikke simpelt hen få at vide, hvad Udenrigsministeriet og Udenrigsministeriets daværende politiske chef, hr. Uffe Ellemann-Jensen, har vidst om tingene i 1988? Jeg synes ikke, det er rimeligt, at ministeren bare henviser til nogle redegørelser, der er givet på et tidspunkt, hvor dobbeltspillet ikke var afsløret, og hvor man så ikke har givet indholdsmæssige oplysninger til Folketinget. Så jeg må endnu en gang appellere til ministeren om at besvare det stillede spørgsmål.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det har jeg nu gjort to gange ved at henvise til, hvad der blev sagt ved den lejlighed. Der er vel ikke noget spørgsmål, der har været diskuteret mere indgående end netop dette spørgsmål. Der blev endog holdt et folketingsvalg om det, ført en valgkamp om det. Jeg må henvise til, hvad der blev sagt før og efter det pågældende valg.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg jo så forstå, at ministeren indtager den holdning i dag, at man har givet en fyldestgørende redegørelse i 1988. Det må vi jo så gå dybere ned i, bl.a. når vi skal have samråd i Udenrigspolitisk Nævn, for der ligger så mange nye oplysninger, og det er så veldokumenteret nu, at embedsmænd i Udenrigsministeriet har haft viden om dobbeltspillet i Grønland.

Det må også anses for hævet over enhver tvivl, at embedsmænd i Udenrigsministeriet har haft viden om de forhandlinger, Jens Otto Krag havde i 1967 om atomskibe. Ministeren vil da vel ikke benægte, at det må anses for fuldstændig klarlagt, at den viden har eksisteret op igennem hele perioden frem til 1988. Det vil jeg gerne spørge ministeren om han virkelig her over for Folketinget under ministeransvar vil stille sig op og benægte. Det kan jeg næsten ikke forestille mig.

Men vi må så vende tilbage til sagen i Udenrigspolitisk Nævn, når vi har det samråd. Jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at lade mig spise af med henvisninger til en redegørelse fra 1988, som ikke indeholder nogen som helst konkrete oplysninger.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er en fortræffelig redegørelse, som Dansk Udenrigspolitisk Institut har afgivet, som giver svar på mange spørgsmål vedrørende dansk atompolitik.

Jeg ser i øvrigt frem til, at vi i Det Udenrigspolitiske Nævn drøfter disse spørgsmål videre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1062

2) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at daværende udenrigsminister hr. Uffe Ellemann-Jensen i 1988 hos USA's regering bestilte en vred politisk reaktion fra USA på den af Folketinget den 14. april 1988 vedtagne sikkerhedspolitiske dagsorden?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af et dokument i USA's arkiver fra den 15. april 1988, der er offentliggjort i Morgenavisen Jyllands-Posten den 12. januar 1997, at den amerikanske udenrigsminister efter ønske fra den danske regering udtrykte USA's dybe bekymring over konsekvenserne af indholdet i den danske dagsorden af 14. april 1988.

Det fremgår altså, at det er den danske regering, der har ønsket, at USA's regering skulle reagere negativt på dagsordenen.

Keld Albrechtsen (EL):

Baggrunden for spørgsmålet er nye oplysninger, der er fremkommet om den meget usædvanlige begivenhed, som fandt sted i 1988, da USA's regering officielt med en udtalelse fra udenrigsministeren kommenterede en beslutning truffet i et parlament i et allianceland, altså i dette her tilfælde i Folketinget i Danmark.

Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at det er overordentlig usædvanligt, at USA på den måde går ind og kommenterer en parlamentsbeslutning, altså en dagsorden. Og der har